

Den sidste Farvel og Afsted.

af Ole Sivetsen, Baagens Arrest.

Gjennemført af Bødsmand Sørensenberg.

Jeg faldt udi Dybet med Legem og Sjæl
Men Herren er naadig Han vilde mig vel,
Han vil ei min Sjæl skulde glippe
Og gaa ad den mørke forfærdelig Port
Som fører til Helvedes Lande og Ort,
Nu Jesus mig ikke vil slippe.

2. Han søger og leder vildfarende Faar;
Naar Gud selv os drager, til Jesum vi gaar
Og beder Ham aabne vort Die.
Jeg fik da og se mine Synder og Nød
Som vilde mig drage til Helved og Død,
Saa bad jeg med Taarefuldt Die.

3. Gud haver selv sagt vi skal kalde Ham paa
I Nøden, og da skal vi Redning vist faa
Og Takke Ham derfor frembære.
Og kan vi ei takke i Jordlivet her

V box 28:835

Saa skal vi i Himlen i Evighed der
Ham love og prise og ære.

4. Min Midler er borte, men ikke min Tro,
Jeg haaber jeg skal udi Himmelen bo,
Sandt nok jeg har sørget derfor;
At Jesus kan fostres i Hjærte og Sind,
Naar Sjælen paa dette skal ret lægge Vind
Det gaar neppe af uden Taarer.

5. Skal Jesus oprinde som Morgenens rød
I Hjærter, da sker der ved Fødselen Nød,
Saa haaber det alstider været.
Nu vil jeg dog takke min Herre og Gud
Som vilde mig rive fra Helvede ud,
Og mig i Sin Skole har læret.

6. Lad Døden kun komme hvad Tid og hvad Stund
Min Jesus mig selv skal gjøre bered
At vandre den tryk udi Møde.
Skuld' jeg enstjont frygt og gysse derfor,
Saa haaber jeg Jesus ved Haanden mig ta'r
Og siger: Jeg selv for dig døde.

7. Hermed mine Venner jeg tager Afsked,
Snart gaar jeg nu ud herfra dette Sted,
Modtag da mit Afskedens Valse,
Jeg lægger min Sjæl udi Frelserens Haand,

Min' Sukke levnes til Vennekabets Vaand
Og vil Jer min Afsked tiltale.

8. Ja disse min' Linjer Jer hilser fra mig
Og siger mit Legem det ligge i Lig
Indsluttet i Graven det Fængsel.
Men Sjælen forhaabes at komme til Gud
Da den ifra Legemet vandrede ud
Og blev da befriet fra Trængsel.

9. Saa stræber da Venner af yderste Magt
At give paa Gud og Jers Salighed Agt,
Og lev baade dydig og fromme;
Lev Jesus til Vre, Jer selv til Gavn,
Hav stedse for Die den himmelske Havn
Og tragter didhen at indkomme;

10. Prøv flittig Jers Tro om den er af den Art
At Sjælen til Himmelen daglig gjør Fart
Og sig ikke deri bedrager.
Og naar I da lever i Herren vor Gud
Saa vandre I glad ifra Jorderig ud
Naar Jesus vor Frelser behager.

11. Naar Døden den tager Jer da i sin Favn
Luk Diet da til i vor Frelseres Navn,
Saa vogner I hos ham i Glæde.
Der skal vi da leve tilsammen i Ro,

Og glade blandt Himmelen's Salige bo,
Og nyde hos Frelseren Sæde!

12. Der bli'er vi fornøiet, der sjunge vi glad
Og aldrig mere vi skilles skal ad,
Men leve i Herlighed sammen;
Vi ære skal Jesus med himmelske Ord
Som vi ei formaa at udsige paa Jord,
Og Himmelen svare skal Amen.

Tromsø 1862.

Forlagt af og tilkjøbt hos M. Urbaal.

Trykt i G. M. Georg Enkes Bogtrykkeri.